

HRVATSKI SABOR

47

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI NEMATERIJALNEKULTURNE BAŠTINE

Prolašavam Zakon o potvrđivanju Konvencije o zaštiti nematerijalne kulturne baštine, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 20. svibnja 2005. godine.

Broj: 01-081-05-1992/2

Zagreb, 27. svibnja 2005.

Predsjednik Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI NEMATERIJALNE KULTURNE BAŠTINE

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o zaštiti nematerijalne kulturne baštine, sastavljena u Parizu, 17. listopada 2003. u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

KONVENCIJA O ZAŠTITI NEMATERIJALNE KULTURNE BAŠTINE

Opća skupština Organizacije Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu (u daljnjem tekstu: UNESCO) koja se sastala od 29. rujna do 17. listopada 2003. na svojoj 32. sjednici, pozivajući se na postojeće međunarodne instrumente o ljudskim pravima, posebice na Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948., Međunarodni sporazum o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. te Međunarodni sporazum o građanskim i političkim pravima iz 1966., uzimajući u obzir važnost nematerijalne baštine kao pokretača kulturne raznolikosti i jamstva održivog razvoja, kako je istaknuto u Preporuci UNESCO-a o zaštiti tradicionalne kulture i folklora iz 1989., u Općoj deklaraciji UNESCO-a o kulturnoj raznolikosti iz 2001. i Istambulskoj deklaraciji iz 2002., koju je usvojio treći Okrugli stol ministara kulture, uzimajući u obzir duboko uvriježenu međuovisnost nematerijalne kulturne baštine i materijalne kulturne i prirodne baštine, prepoznajući da procesi globalizacije i društvene transformacije, uz uvjete koje stvaraju za obnovljeni dijalog među zajednicama, također dovode, kao i fenomen netolerantnosti, do ozbiljnih opasnosti gubitka vrijednosti, nestajanja i uništenja nematerijalne kulturne baštine, posebice zbog nedostatka izvora sredstava za zaštitu te baštine, znajući da postoji sveopća volja i zajednička briga da se zaštiti nematerijalna kulturna baština čovječanstva, prepoznajući da zajednice, posebice starosjedilačke zajednice, skupine i, u nekim slučajevima, pojedinci igraju važnu ulogu u proizvodnji, zaštiti, održavanju i ponovnom stvaranju nematerijalne kulturne baštine te tako pomažu jačanju kulturne raznolikosti i ljudske kreativnosti, primjećujući dalekosežni utjecaj aktivnosti UNESCO-a pri uvođenju normativnih instrumenata za zaštitu

kulturne baštine, posebice Konvencije za zaštitu svjetske kulturne i prirodne baštine iz 1972., primjećujući, nadalje, da zasad ne postoji nikakav obvezujući višestrani instrument za zaštitu nematerijalne kulturne baštine, uzimajući u obzir da postojeće međunarodne sporazume, preporuke i rezolucije o kulturnoj i prirodnoj baštini treba djelotvorno obogatiti i dopuniti novim odredbama koje se odnose na nematerijalnu kulturnu baštinu, uzimajući u obzir potrebu da se izgradi veća svijest, posebice među mlađim naraštajima, o važnosti nematerijalne kulturne baštine i o njezinoj zaštiti, uzimajući u obzir da bi međunarodna zajednica trebala zajedno s državama strankama ove Konvencije pridonijeti zaštiti te baštine u duhu suradnje i uzajamne pomoći, podsjećajući na programe UNESCO-a koji se odnose na nematerijalnu kulturnu baštinu, posebice Proglašenje remek-djela usmene i nematerijalne baštine čovječanstva, uzimajući u obzir neprocjenjivu ulogu nematerijalne kulturne baštine kao čimbenika u zbližavanju ljudi i osiguravanju razmjene i razumijevanja među njima, usvaja ovu Konvenciju 17. listopada 2003.

I. Opće odredbe

Članak 1.

Svrha Konvencije

Svrha je ove Konvencije:

- (a) zaštititi nematerijalnu kulturnu baštinu,
- (b) osigurati poštivanje nematerijalne kulturne baštine zajednica, skupina i pojedinaca kojih se to tiče,
- (c) na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini podići svijest o važnosti nematerijalne kulturne baštine, kao i o osiguravanju uzajamnog uvažavanja te baštine,
- (d) osigurati međunarodnu suradnju i pomoć.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Konvencije,

1. »Nematerijalna kulturna baština« znači vještine, izvedbe, izričaje, znanja, umijeća, kao i instrumente, predmete, rukotvorine i kulturne prostore koji su povezani s tim, koje zajednice, skupine i u nekim slučajevima, pojedinci prihvaćaju kao dio svoje kulturne baštine. Ovu nematerijalnu kulturnu baštinu, koja se prenosi iz naraštaja u naraštaj, zajednice i skupine stalno iznova stvaraju kao odgovor na svoje okruženje, svoje međusobno djelovanje s prirodom i svojom poviješću koja im pruža osjećaj identiteta i kontinuiteta te tako promiče poštivanje kulturne raznolikosti i ljudske kreativnosti. U svrhu ove Konvencije u obzir se uzima isključivo ona nematerijalna kulturna baština koja je u skladu s postojećim međunarodnim instrumentima o ljudskim pravima, kao i potrebama uzajamnog poštivanja među zajednicama, skupinama i pojedincima i koja je u skladu s održivim razvojem.
2. »Nematerijalna kulturna baština«, kako je definirana u stavku 1., manifestira se, među ostalim, u sljedećim područjima:
 - (a) usmena predaja i izričaji, uključujući jezik kao sredstvo komunikacije nematerijalne kulturne baštine,
 - (b) izvedbene umjetnosti,
 - (c) običaji, obredi i svečanosti,
 - (d) znanje i vještine vezani uz prirodu i svemir,
 - (e) tradicijski obrti.
3. »Zaštita« znači mjere čiji je cilj osiguravanje održivosti nematerijalne kulturne baštine, uključujući identificiranje, dokumentiranje, istraživanje, očuvanje, zaštitu, promicanje, povećanje vrijednosti, prenošenje, posebice putem formalnog i neformalnog obrazovanja, kao i revitalizaciju različitih oblika te baštine.
4. »Države stranke« označava države za koje je ova Konvencija obvezujuća i među kojima je ova Konvencija na snazi.
5. Ova se Konvencija primjenjuje mutatis mutandi na teritorije iz članka 33. koji postanu stranke ove Konvencije sukladno uvjetima utvrđenim u tom članku. U toj mjeri izraz »države stranke« odnosi se i na te teritorije.

Članak 3.

Odnos prema drugim međunarodnim instrumentima

Nijedan navod u ovoj Konvenciji ne može se tumačiti kao:

- (a) nešto što može promijeniti status ili umanjiti razinu zaštite prema Konvenciji o zaštiti svjetske kulturne i prirodne baštine iz 1972. svojstava svjetske baštine s kojima je pojedina stavka nematerijalne kulturne baštine izravno povezana, ili
- (b) nešto što može utjecati na prava i obveze država stranaka koje proizlaze iz bilo kojega međunarodnog instrumenta kojem su one stranke i koji se odnosi na prava intelektualnog vlasništva ili na uporabu bioloških i ekoloških izvora.

II. Tijela Konvencije

Članak 4.

Opća skupština država stranaka

1. Ovime se utemeljuje Opća skupština država stranaka (u daljnjem tekstu: »Opća skupština«). Opća skupština je vrhovno tijelo ove Konvencije.
2. Opća skupština sastaje se na redovitoj sjednici svake dvije godine. Ona se može sastajati na izvanrednoj sjednici ako tako odluči ili na zahtjev Međuvladinog odbora za zaštitu nematerijalne kulturne baštine ili na zahtjev najmanje jedne trećine država stranaka Konvencije.
3. Opća skupština usvaja svoj poslovnik.

Članak 5.

Međuvladin odbor za zaštitu nematerijalne kulturne baštine

1. Ovime se u okviru UNESCO-a utemeljuje Međuvladin odbor za zaštitu nematerijalne kulturne baštine (u daljnjem tekstu: »Odbor«). Sastoji se od predstavnika 18 država stranaka, koje biraju države stranke koje se sastaju na Općoj skupštini čim ova Konvencija stupi na snagu sukladno članku 34.
2. Broj država članica Odbora povećava se na 24 čim broj država stranaka koje su pristupile Konvenciji dosegne 50.

Članak 6.

Izbor i mandati država članica Odbora

1. Pri izboru država članica Odbora poštivaju se načela pravedne zemljopisne zastupljenosti i rotacije.
2. Države članice Odbora biraju se na mandat od četiri godine, a biraju ih države stranke koje su pristupile Konvenciji i koje se sastaju na Općoj skupštini.
3. Ipak, mandat polovice država članica Odbora izabranih pri prvom izboru ograničen je na dvije godine. Te se države na prvom izboru biraju ždrijebom.
4. Svake dvije godine Opća skupština obnavlja izbor polovice država članica Odbora.
5. Ona također izabire onoliko država članica Odbora koliko je potrebno da se popune slobodna mjesta.
6. Država članica Odbora ne može biti izabrana na dva uzastopna mandata.
7. Države članice Odbora biraju kao svoje predstavnike osobe koje su kvalificirane na različitim područjima nematerijalne kulturne baštine.

Članak 7.

Funkcije Odbora

Ne dovodeći u pitanje ostale ovlasti koje su mu dane ovom Konvencijom, funkcije Odbora su:

- (a) promicanje ciljeva Konvencije te poticanje i praćenje njihove provedbe,
- (b) davanje uputa o najboljim metodama rada, kao i preporuka o mjerama za zaštitu nematerijalne kulturne baštine,
- (c) priprema i podnošenje na odobrenje Općoj skupštini nacrtu plana za korištenje sredstava Fonda, sukladno članku 25,
- (d) traženje načina povećanja svojih sredstava, te poduzimanje potrebnih mjera u tom cilju, sukladno članku 25,
- (e) priprema i podnošenje na odobrenje Općoj skupštini radnih smjernica za provedbu ove Konvencije,
- (f) pregled, sukladno članku 29., izvješća koja podnose države stranke i izrada sažetaka tih izvješća za Opću skupštinu,
- (g) pregled zahtjeva koje podnose države stranke i odlučivanje o njima sukladno objektivnim kriterijima selekcije, koje će utvrditi Odbor i odobriti Glavna skupština, za sljedeće:
 - (i) upisivanje u popise i prijedloge koji se spominju u članku 16., 17. i 18.,
 - (ii) pružanje međunarodne pomoći sukladno članku 22.

Članak 8.

Način rada Odbora

1. Odbor je odgovoran Općoj skupštini. On joj podnosi izvješća o svim svojim aktivnostima i odlukama.
2. Odbor usvaja svoj poslovnik dvotrećinskom većinom glasova svojih članova.
3. Odbor može osnovati na privremenoj osnovi sva ad hoc savjetodavna tijela koja smatra nužnima za izvršenje svoje zadaće.
4. Odbor može na svoje sastanke pozvati bilo koje javno ili privatno tijelo, kao i privatne osobe s dokazanom stručnošću na različitim područjima nematerijalne kulturne baštine kako bi ih konzultirao u vezi s određenim pitanjima.

Članak 9.

Davanje ovlaštenja savjetodavnih organizacija

1. Odbor predlaže Općoj skupštini da ovlasti nevladine organizacije s općepriznatom stručnošću na području nematerijalne kulturne baštine radi djelovanja u svojstvu savjetnika Odbora.
2. Odbor također predlaže Općoj skupštini kriterije i načine za davanje tih ovlaštenja.

Članak 10.

Tajništvo

1. Odboru pomaže Tajništvo UNESCO-a.
2. Tajništvo priprema dokumentaciju Opće skupštine i Odbora, kao i nacrt dnevnog reda svojih sastanaka te osigurava provedbu svojih odluka.

III. Zaštita nematerijalne kulturne baštine na nacionalnoj razini

Članak 11.

Uloga država stranaka

Svaka država stranka:

- (a) poduzima potrebne mjere kako bi osigurala zaštitu nematerijalne kulturne baštine koja je prisutna na njezinu teritoriju,
- (b) među mjerama za zaštitu iz 3. stavka članka 2. identificira i definira različite elemente nematerijalne kulturne baštine koja je prisutna na njezinu teritoriju uz sudjelovanje zajednica, skupina i relevantnih nevladinih organizacija.

Članak 12.

Popisi

1. Kako bi osigurala identifikaciju u cilju zaštite, svaka država sastavlja, na način prilagođen vlastitoj situaciji, jedan ili više popisa nematerijalne kulturne baštine koja je prisutna na njezinu teritoriju. Ti se popisi redovito ažuriraju.
2. Pri podnošenju periodičnog izvješća Odboru, sukladno članku 29. svaka država stranka daje odgovarajuće podatke o tim popisima.

Članak 13.

Ostale mjere za zaštitu

U svrhu zaštite, razvoja i unaprjeđenja nematerijalne kulturne baštine koja je prisutna na njezinu teritoriju, svaka država stranka nastoji:

- (a) usvojiti opću politiku čiji je cilj promicanje funkcije nematerijalne kulturne baštine u društvu i uključivanje zaštite te baštine u programe planiranja,
- (b) odrediti ili osnovati jedno ili više nadležnih tijela za zaštitu nematerijalne kulturne baštine koja je prisutna na njezinu teritoriju,
- (c) unaprjeđivati znanstvene, tehničke i umjetničke studije, kao i istraživačke metodologije u cilju djelotvorne zaštite nematerijalne kulturne baštine, posebice nematerijalne kulturne baštine kojoj prijete opasnost,
- (d) usvojiti odgovarajuće pravne, tehničke, administrativne i financijske mjere u cilju:
 - (i) poticanja stvaranja ili jačanja institucija za obuku u području upravljanja nematerijalnom kulturnom baštinom i prijenosa te baštine putem stručnih skupova i prostora namijenjenih za predstavljanje ili izražavanje te baštine,
 - (ii) osiguravanja pristupa nematerijalnoj kulturnoj baštini uz istodobno poštivanje uobičajenih praksi koje utječu na pristup određenim oblicima takve baštine,
 - (iii) utemeljenja institucija za dokumentiranje nematerijalne kulturne baštine i olakšavanja pristupa tim institucijama.

Članak 14.

Obrazovanje, podizanje svijesti i izgradnja kapaciteta

Svaka država stranka nastoji pomoću svih prikladnih sredstava:

(a) osigurati priznavanje, poštivanje i podizanje vrijednosti nematerijalne kulturne baštine u društvu, posebice putem:

(i) obrazovnih i informativnih programa te programa u cilju podizanja svijesti usmjerenih na širu javnost, posebice mlade ljude,

(ii) posebnih obrazovnih i programa izobrazbe unutar zajednica i skupina na koje se ti programi odnose,

(iii) aktivnosti za izgradnju kapaciteta za zaštitu nematerijalne kulturne baštine, posebice gospodarskih i znanstvenih istraživanja, i

(iv) neformalnih načina prenošenja znanja,

(b) informirati javnost o opasnostima koje prijete toj baštini i o aktivnostima koje se obavljaju u provedbi ove Konvencije,

(c) unapređivati obrazovanje u svrhu zaštite prirodnih prostora i memorijalnih mjesta čije je postojanje potrebno za izražavanje nematerijalne kulturne baštine.

Članak 15.

Sudjelovanje zajednica, skupina i pojedinaca

U okviru svojih aktivnosti zaštite nematerijalne kulturne baštine svaka država stranka nastoji osigurati najšire moguće sudjelovanje zajednica, skupina i, u nekim slučajevima, pojedinaca koji stvaraju, održavaju i prenose tu baštinu te ih aktivno uključuje u svoje postupke.

IV. Zaštita nematerijalne kulturne baštine na međunarodnoj razini

Članak 16.

Reprezentativna lista nematerijalne kulturne baštine čovječanstva

1. Kako bi se osigurala bolja preglednost nematerijalne kulturne baštine i svijest o njezinu značenju, kao i potakao dijalog koji poštuje kulturnu raznolikost, Odbor na prijedlog uključenih država stranaka utvrđuje, ažurira i objavljuje Reprezentativnu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva.

2. Odbor sastavlja i podnosi Općoj skupštini na odobrenje kriterije za utvrđivanje, ažuriranje i objavu Reprezentativne liste.

Članak 17.

Lista nematerijalne kulturne baštine kojoj je potrebna hitna zaštita

1. U cilju poduzimanja odgovarajućih mjera zaštite, Odbor utvrđuje, ažurira i objavljuje Listu nematerijalne kulturne baštine kojoj je potrebna hitna zaštita te na zahtjev države stranke takvu baštinu upisuje na Listu.

2. Odbor sastavlja i podnosi Općoj skupštini na odobrenje kriterije za utvrđivanje, ažuriranje i objavu ove Liste.

3. U slučajevima izuzetne žurnosti, čije objektivne kriterije odobrava Opća skupština na prijedlog Odbora, Odbor može na Listu iz stavka 1. ovoga članka upisati određenu stavku baštine u konzultacijama s državom strankom koje se to tiče.

Članak 18.

Programi, projekti i aktivnosti za zaštitu nematerijalne kulturne baštine

1. Na temelju prijedloga koje su podnijele države stranke i u skladu s kriterijima koje je odredio Odbor, a odobrila Opća skupština, Odbor periodično obavlja selekciju i promociju onih nacionalnih, područnih i regionalnih programa, projekata i aktivnosti za zaštitu baštine za koje smatra da najbolje odražavaju načela i ciljeve ove Konvencije, uzimajući u obzir posebne potrebe zemalja u razvoju.

2. U tom cilju Odbor prima, razmatra i odobrava zahtjeve država stranaka za međunarodnu pomoć u svrhu pripreme takvih prijedloga.

3. Odbor prati provedbu tih projekata, programa i aktivnosti tako što će prenositi informacije o najboljim metodama rada koristeći sredstva koja će sam odrediti.

V. Međunarodna suradnja i pomoć

Članak 19.

Suradnja

1. U smislu ove Konvencije međunarodna suradnja uključuje, među ostalim, razmjenu informacija i iskustava, zajedničke inicijative i uvođenje mehanizma pomoći državama strankama u njihovim nastojanjima da zaštite nematerijalnu kulturnu baštinu.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe svojih nacionalnih zakona, kao i običajnog prava i praksi, države stranke priznaju da je zaštita nematerijalne kulturne baštine od općeg interesa za čovječanstvo te se u tom

cilju obvezuju surađivati na bilateralnoj, područnoj, regionalnoj i međunarodnoj razini.

Članak 20.

Svrhe međunarodne pomoći

Međunarodna se pomoć može pružiti u sljedeće svrhe:

- (a) zaštita baštine upisane na Listu nematerijalne kulturne baštine kojoj je potrebna hitna zaštita,
- (b) izrada popisa u smislu članka 11. i 12.,
- (c) potpora programima, projektima i aktivnostima koje se obavljaju na nacionalnoj, područnoj i regionalnoj razini, s ciljem zaštite nematerijalne kulturne baštine,
- (d) druge svrhe koje Odbor smatra nužnima.

Članak 21.

Oblici međunarodne pomoći

Pomoć koju Odbor pruža državi stranci regulira se operativnim smjernicama, koje se izrađuju sukladno članku 7., i sporazumom iz članka 24., a može poprimiti sljedeće oblike:

- (a) studije o različitim aspektima zaštite,
- (b) stavljanje na raspolaganje stručnjaka i praktičara,
- (c) izobrazba svih potrebnih kadrova,
- (d) razrada postavljanja normi i druge mjere,
- (e) stvaranje infrastrukture i upravljanje njima,
- (f) opskrba opremom i prijenos know-how-a,
- (g) drugi oblici financijske i tehničke pomoći, uključujući, u odgovarajućim okolnostima, odobravanje kredita uz niske kamate te davanje donacije.

Članak 22.

Uvjeti pružanja međunarodne pomoći

1. Odbor utvrđuje proceduru za pregled zahtjeva za međunarodnu pomoć i specificira koji se podaci uključuju u zahtjev, poput mjera koje se predviđaju i intervencija koje se traže zajedno s procjenom njihova troška.
2. U hitnim slučajevima Odbor razmatra zahtjeve za pomoć kao prioritetno pitanje.
3. U cilju donošenja odluke Odbor obavlja analize i konzultacije koje smatra potrebnima.

Članak 23.

Zahtjev za međunarodnu pomoć

1. Svaka država stranka može Odboru dostaviti zahtjev za međunarodnu pomoć za zaštitu nematerijalne kulturne baštine koja je prisutna na njezinu teritoriju.
2. Takav zahtjev mogu također podnijeti dvije ili više država stranaka zajedno.
3. U zahtjevu se navode podaci propisani u stavku 1. članku 22. zajedno s potrebnom dokumentacijom.

Članak 24.

Uloga država stranaka koje su korisnici pomoći

1. Sukladno odredbama ove Konvencije, međunarodna pomoć koja se pruža regulira se sporazumom između države stranke koja je korisnik pomoći i Odbora.
2. Opće je pravilo da država stranka koja je korisnik pomoći sudjeluje u granicama svojih sredstava u troškovima zaštitnih mjera za koje se međunarodna pomoć pruža.
3. Država stranka koja je korisnik pomoći podnosi Odboru izvješće o korištenju pomoći koju je dobila za zaštitu nematerijalne kulturne baštine.

VI. Fond za nematerijalnu kulturnu baštinu

Članak 25.

Priroda Fonda i njegova sredstva

1. Ovime se utemeljuje »Fond za zaštitu nematerijalne kulturne baštine« (u daljnjem tekstu: »Fond«).
2. Fond se sastoji od financijskih sredstava povjerenih na upravljanje, a koja se utvrđuju u skladu s financijskim propisima UNESCO-a.
3. Sredstva Fonda sastoje se od:
 - (a) doprinosa koje uplaćuju države stranke,
 - (b) financijskih sredstava koje je u ovu svrhu izdvojila Opća skupština UNESCO-a,
 - (c) doprinosa, darova, oporučnih zapisa koji mogu biti od:
 - (i) drugih država,
 - (ii) organizacija i programa iz sustava Ujedinjenih naroda, posebice Razvojnog programa Ujedinjenih

naroda, kao i drugih međunarodnih organizacija,

(iii) javnih ili privatnih tijela ili pojedinaca,

(d) dospjelih kamata na sredstva Fonda,

(e) financijskih sredstava prikupljenih putem sabirnih akcija ili primitaka od manifestacija organiziranih za prikupljanje sredstava u korist Fonda,

(f) svih drugih sredstava odobrenih propisima Fonda koje sastavlja Odbor.

4. O upotrebi sredstava od strane Odbora odlučuje se na temelju smjernica koje je propisala Opća skupština.

5. Odbor može prihvatiti doprinose i druge oblike pomoći za opće i posebne svrhe koje se odnose na određene projekte, pod uvjetom da je Odbor odobrio te projekte.

6. U odnosu na doprinose koji se uplaćuju u Fond ne mogu se postaviti nikakvi politički, gospodarski ili drugi uvjeti koji nisu u skladu s ciljevima ove Konvencije.

Članak 26.

Doprinosi koje države stranke uplaćuju u Fond

1. Ne dovodeći u pitanje moguće dopunske dobrovoljne doprinose, države stranke ove Konvencije obvezuju se uplaćivati u Fond najmanje svake dvije godine doprinos čiji iznos utvrđuje Opća skupština u obliku jedinstvenog postotka koji će se primjenjivati na sve države. Ova se odluka Opće skupštine donosi većinom glasova prisutnih država stranaka koje se nisu izjasnile u smislu stavka 2. ovoga članka. Ni u kom slučaju doprinos određene države stranke ne može biti veći od 1% njezina doprinosa redovitom proračunu UNESCO-a.

2. Ipak, svaka se država iz članka 32. ili članka 33. ove Konvencije može u trenutku polaganja svojih isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu izjasniti da se ne obvezuje na odredbe stavka 1. ovoga članka.

3. Država stranka ove Konvencije koja je dala izjavu iz stavka 2. ovoga članka nastojat će povući rečenu izjavu putem obavijesti upućene glavnom direktoru UNESCO-a. Ipak, povlačenje izjave ne proizvodi učinak u odnosu na doprinos koji je ta država dužna uplatiti do datuma otvaranja sljedeće sjednice Opće skupštine.

4. Kako bi Odbor mogao uspješno planirati svoje poslovanje, doprinosi država stranaka ove Konvencije koje su dale izjavu iz stavka 2. ovoga članka uplaćuju se redovito, najmanje svake dvije godine i njihov iznos treba biti što je moguće bliži iznosu doprinosa koji bi bile dužne platiti da su se obvezale na odredbe stavka 1. ovoga članka.

5. Svaka država stranka ove Konvencije koja kasni s plaćanjem svoga obaveznog ili dobrovoljnog doprinosa za tekuću godinu, kao i za kalendarsku godinu koja joj neposredno prethodi nije podobna za člana Odbora; ova se odredba ne primjenjuje na prvi izbor. Mandat svake takve države koja je već član Odbora prestaje u trenutku izbora utvrđenih člankom 6. ove Konvencije.

Članak 27.

Dobrovoljni dopunski doprinosi Fondu

Države stranke koje žele dati dobrovoljne doprinose kao dodatak na doprinose predviđene člankom 26. obavješćuju Odbor u što kraćem roku kako bi on sukladno tomu mogao planirati svoje poslovanje.

Članak 28.

Međunarodne kampanje za prikupljanje financijskih sredstava

Ako je to moguće, države stranke podupiru međunarodne kampanje prikupljanja financijskih sredstava organiziranih u korist Fonda pod pokroviteljstvom UNESCO-a.

VII. Izvješća

Članak 29.

Izvješća koja podnose države stranke

Države stranke podnose Odboru izvješća, u formi i u roku koji određuje Odbor, o zakonodavnim, regulatornim i drugim mjerilima poduzetim u svrhu provedbe ove Konvencije.

Članak 30.

Izvješća koja podnosi Odbor

1. Na temelju svojih aktivnosti i izvješća država stranaka iz članka 29., Odbor dostavlja izvješće Općoj skupštini za svaku od njezinih sjednica.

2. Izvješće se iznosi pred Općom skupštinom UNESCO-a.

VIII. Prijelazna odredba

Članak 31.

Odnos prema proglašenju remek-djela usmene i nematerijalne kulturne baštine čovječanstva

1. Odbor uključuje u Reprezentativnu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva priloge koji su proglašeni remek-djelima usmene i nematerijalne kulturne baštine čovječanstva prije stupanja na snagu ove Konvencije.
2. Uključenje tih priloga u Reprezentativnu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva ni u kom slučaju ne prejudicira kriterije za buduće unose na listu, a koje utvrđuje Odbor sukladno stavku 2. članku 16.
3. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije neće biti nikakvih daljnjih proglašenja.

IX. Završne odredbe

Članak 32.

Ratifikacija, prihvata ili odobrenje

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju država-članica UNESCO-a sukladno njihovim ustavnim procedurama.
2. Isprave o ratifikaciji, prihvatanju i odobrenju polažu se kod glavnog direktora UNESCO-a.

Članak 33.

Pristupanje

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje svim državama koje nisu članice UNESCO-a, a koje Opća skupština UNESCO-a pozove da joj pristupe.
2. Ova je Konvencija također otvorena za pristupanje teritorija koji uživaju potpunu unutarnju samoupravu koju kao takvu priznaju Ujedinjeni narodi, ali koji nisu postigli potpunu neovisnost sukladno Rezoluciji Opće skupštine 1514 (XV) i koji su nadležni za pitanja koja uređuje ova Konvencija, uključujući nadležnost za sklapanje ugovora o tim pitanjima.
3. Isprava o pristupu polaže se kod glavnog direktora UNESCO-a.

Članak 34.

Stupanje na snagu

Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja tridesete isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, ali samo u odnosu na one države koje su pohranile svoje isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju na taj datum ili prije tog datuma. Ona stupa na snagu u odnosu na svaku drugu državu stranku tri mjeseca nakon pohrane njezine isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

Članak 35.

Savezni ili neunitarni ustavni sustavi

Sljedeće se odredbe primjenjuju na države stranke koje imaju savezni ili neunitarni ustavni sustav:

- (a) s obzirom na odredbe ove Konvencije, čija provedba spada pod pravnu jurisdikciju savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obveze savezne ili središnje vlasti iste su kao i za one države stranke koje nisu savezne države,
- (b) s obzirom na odredbe ove Konvencije, čija provedba spada pod pravnu jurisdikciju pojedinih ustavotvornih država, pokrajina ili kantona koje ustavni sustav federacije ne obvezuju na donošenje zakonodavnih mjera, savezna vlast obavješćuje nadležna tijela tih pokrajina ili kantona o navedenim odredbama uz svoju preporuku o njihovom usvajanju.

Članak 36.

Otkazivanje

1. Svaka država stranka može otkazati ovu Konvenciju.
2. Otkaz se notificira putem pisane isprave koja se polaže kod glavnog direktora UNESCO-a.
3. Otkaz proizvodi učinak dvanaest mjeseci nakon primitka isprave o otkazivanju. On ni u kom slučaju ne utječe na financijske obveze države stranke koja otkazuje Konvenciju prije datuma kojim povlačenje proizvodi učinak.

Članak 37.

Depozitarne funkcije

Glavni direktor UNESCO-a kao depozitar

ove Konvencije obavješćuje države-članice Organizacije, države koje nisu članice Organizacije iz članka 33., kao i Ujedinjene narode o pohrani svih isprava o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju utvrđenim člankom 32. i 33. te o otkazima utvrđenim člankom 36.

Članak 38.

Izmjene i dopune

1. Država stranka može putem pisanog priopćenja upućenog glavnom direktoru predložiti izmjene i dopune ove Konvencije. Glavni direktor šalje takvo priopćenje svim državama strankama. Ako u roku od šest mjeseci od datuma slanja priopćenja najmanje polovica država stranaka pozitivno odgovori na zahtjev, glavni direktor na sljedećoj sjednici Opće skupštine podnosi prijedlog na raspravu i moguće usvajanje.
2. Izmjene i dopune usvajaju se dvotrećinskom većinom glasova prisutnih država stranaka.
3. Nakon što se usvoje, izmjene i dopune se podnose državama strankama na ratifikaciju, prihvrat, odobrenje ili pristupanje.
4. Izmjene i dopune stupaju na snagu, ali samo u odnosu na države stranke koje su ih ratificirale, prihvatile, odobrile ili su im pristupile, tri mjeseca nakon što dvije trećine država stranaka pohrane isprave iz stavka 3. ovoga članka. Nakon toga, za svaku državu stranku koja je ratificira, prihvati, odobri ili joj pristupi ta izmjena i dopuna stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma na koji ta država stranka pohrani svoju ispravu o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju.
5. Postupak naveden u stavku 3. i 4. ne primjenjuje se na izmjene i dopune članka 5. koje se odnose na broj država članica Odbora. Te izmjene i dopune stupaju na snagu u trenutku usvajanja.
6. Država koja postane stranka ove Konvencije nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna, sukladno stavku 4. ovoga članka, u slučaju izostanka iskaza drugačije namjere, smatra se:
 - (a) strankom Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena, i
 - (b) strankom Konvencije koja nije izmijenjena i dopunjena u odnosu na svaku državu stranku koju te izmjene i dopune ne obvezuju.

Članak 39.

Mjerodavni tekstovi

Ova je Konvencija sastavljena na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku, s tim da je svaki od tih šest tekstova jednako mjerodavan.

Članak 40.

Upis u Registar

Sukladno članku 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova se Konvencija registrira pri Tajništvu Ujedinjenih naroda na zahtjev glavnog direktora UNESCO-a.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove kulture.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njezinom stupanju na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 612-01/05-01/01

Zagreb, 20. svibnja 2005.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik Hrvatskoga sabora
Vladimir Šeks, v. r.